

CICLE ANUAL DE CONCERTS 2011

Concert d'estiu

Homenatge als compositors olesans

Cicle 2011
OLESA
CONCERTS

3 DE JULIOL, *Concert d'Estiu*, A LES 19.30 h.

12 D'OCTUBRE, *Concert de Tardor*, A LES 18.30 h.

4 DE DESEMBRE, *Concert de Nadal*, A LES 18.30 h.

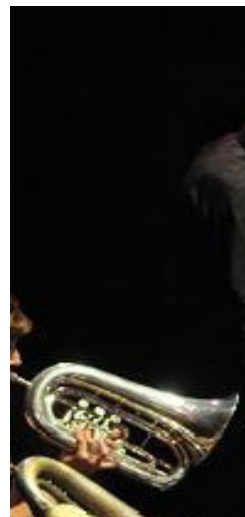
Al local del CASAL

Organitzat per:

AMICS DELS CONCERTS DE LA
ACF OLESA SARDANISTA

i

LA COBLA VILA D'OLESA

Concert d'estiu
Homenatge als compositors olesans

Programa

Primera part, compositors olesans

La Gitaneta	Quico Monné
Cançó a l'estimada	Eladi Barceló
El canari de la Neus	Llorenç Sales
La dansa catalana	Joan Coca
Cant a Olesa	Joan Segura
La Font d'en Roure	Carles Ferrés

Segona part

Baixant del Castell	Xavi Ventosa
La teva llum!	Esteve Molero
Aromes	Martí Fontclara
Quan els ulls es tanquen	Jordi Feliu
Per molts anys	Carles Raya
Estany de Travertins	Pitu Chamorro

COBLA VILA D'OLESA
Sota la direcció d'Esteve Molero

La Gitaneta - Francesc Monné (Olesa de Montserrat, 1882 – 1959)

Fill i nét de músics, Francesc Monné va estudiar a Barcelona amb Enric Granados i Mateu Gribbom, arribant a ser un bon pianista i violinista. Després dels anys d'aprenentatge a la capital, retornà a la vila i entrà a l'orquestra Nois d'Olesa com a director i violí. Va tenir un paper important en la música religiosa d'Olesa, dirigint durant molts anys l'orquestra i l'Orfeó Montserrat en les representacions de La Passió. Fou el primer professor que va tenir l'Escola Municipal d'Arts i Oficis, on hi va ensenyar solfeig i piano del 1949 al 1956. Quico Monné, com era conegut a Olesa, també es va dedicar a la composició. Va escriure algunes sardanes, com *Nadalena*, *Tots promesos*, *Baixant de Puigventós* o la que escoltarem avui, *La Gitaneta*. No sabem exactament el motiu de la composició d'aquesta sardana ni l'any exacte en què fou escrita, però el caràcter alegre de la sardana l'emmarquen, ben segur, en un esdeveniment festiu d'Olesa de Montserrat o dels seus rodals.

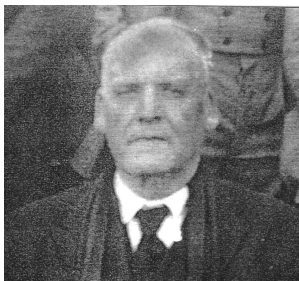
Cançó de l'estimada – Eladi Barceló (Olesa de Montserrat, 1931-2007)

L'Eladi Barceló va ser un gran sardanista. Impetuós i emprendedor, dins el món de la sardana es distingeix per ser un perfecte repartidor dels compassos, tot i que poques vegades ballava. Va dedicar tota la vida a l'Agrupació Cultural Folklorica Olesa Sardanista i va ser-ne president als anys seixanta. La seva vinculació amb la música no era professional sinó amateur. Va fer els corresponents cursos de solfeig i piano durant la infància, tot i que la seva afició per la composició no se li va despertar prou com per acabar-se dedicant a la música. A l'edat de vint anys, però, va compondre la sardana per a piano *Cançó a l'estimada*, dedicada a la seva esposa Paquita. L'ACF Olesa sardanista, en la iniciativa per recuperar sardanes d'autors olesans, va tenir interès que aquesta fos estrenada per la cobla Vila d'Olesa. Carles Ferrés, trompeta de la cobla, va instrumentar-la i s'estrenà el 14 de desembre de l'any 2003, al concert que van compartir la cobla Jovenívola de Sabadell i la cobla Vila d'Olesa al Teatre de la Passió. La sardana té un valor sentimental pels olesans i sardanistes. La cobla Vila d'Olesa la interpretarà avui de nou, en record a l'Eladi Barceló i a la seva esposa Paquita.

El canari de la Neus - Llorenç Sales (Olesa de Montserrat, 1894 – 1976)

Fill i nét de músics i sabaters, Llorenç Sales va ser intèrpret de flabiol a la cobla i de violí a l'orquestra de ball. Va rebre classes del seu pare, del mestre Torelló de Sant Sadurn d'Anoia i de Francesc Costa de Barcelona. En produir-se la separació de Els Nois d'Olesa a principis de segle, va entrar a les files de La moderna Orquestra Nois d'Olesa (fundada pel seu pare, Francesc Sales), i en època de la Segona República va ser-ne el director. L'any 1956 va entrar a l'orquestra del vaixell Cabo Hornos i més endavant del Cabo Sant Roque de la mateixa companyia, realitzant concerts en la línia regular que sortia de Gènova, passava per Marsella, Barcelona, Cadis, Lisboa, Canàries i fins a Rio de Janeiro, Montevideo i Buenos Aires. Després de dos anys d'aventures a mar oberta retornà a la vila. Va contribuir a enriquir la música de La Passió i va escriure diversos ballables de moda i també sardanes, com *Ploro per tu*, *Les Nebodetes* o *Maria Neus*. La sardana *El canari de la Neus* és obligada de flabiol i ha estat enregistrada el 1982 per la cobla Els Montgrins i el 1997 per la Cobla Vila d'Olesa, en els discos de commemoració del 25è i el 40è aniversari de l'ACF Olesa Sardanista.

La dansa catalana - Joan Coca (Olesa de Montserrat, 1867 – 1936)

Joan Coca i Grau va ser un poeta i lletrista de sardanes molt popular a la seva època. Era un personatge entranyable de la vila i de forta personalitat. Escrivia poemes sobre les tradicions d'Olesa, sobre la bellesa dels seus paratges, i era músic aficionat. Va compondre algunes cançons per a l'Orfeó Montserratí i va ser cofundador del Trio Montserratí juntament amb Francesc Monné i Miquel Vaqué. Avui podem escoltar la seva sardana *La dansa catalana* gràcies a la instrumentació que en va fer el sabadellenc Carles Rovira. La melodia de *La dansa*

catalana va ser traspasada oralment per mitjà d'una cançó que era xiulada tant per el Joan Coca com per el seu amic Joan Pons, pare del president de la ACF. Amb motiu de recuperar autors locals, el pare de l'Antoni Pons va xiular la sardana que el seu fill Antoni va enregistrar amb un magnetòfon. Aquesta gravació va ser la base per instrumentar la sardana per a cobla. Joan Coca i Grau té dedicat un carrer a Olesa com a reconeixement a la seva activitat literària, i l'escriptor local Josep Maria Sibina i Alsina li va dedicar part del llibre *Dos Olesans il.lustres: Joan Coca i Grau (el poeta d'Olesa) i Francesc Assís Valls i Ronquillo (el pedàgog)*.

Cant a Olesa – Joan Segura (Olesa de Montserrat, 1936)

Joan Segura inicia els seus estudis musicals amb el seu oncle Antoni Parera, els continua amb el mestre Francesc Monné i perfecciona la seva formació amb diferents professors. Durant la seva estada a Ceuta per realitzar el servei militar, no atura la seva activitat musical, dirigint tres cors i interpretant l'orgue de la Catedral de Ceuta. Als dinou anys és segon director de l'Orfeó de la Passió en època en què Josep Maria Roma n'és el director i, a partir de llavors, participa en tots els festivals musicals organitzats a la ciutat. Col·labora en la fundació de l'Esbart Poncelles de Primavera, més endavant l'Esbart Olesa, i funda i dirigeix la Coral Olesa. Ha estat professor d'orgue a l'Escola Municipal de Música i durant molts anys organista de l'Església Parroquial d'Olesa de Montserrat. La composició de sardanes arriba l'any 1995 (després de *Noia olesana*, una sardana de joventut) amb *Sonet d'Olesa*, i des de fa setze anys n'ha escrit moltes més. En totes sempre hi trobà un motiu d'exaltació a les activitats culturals de la vila, i en certa manera, cada sardana és un reconeixement a l'activitat d'alguna d'aquestes entitats.

La Font d'en Roure - Carles Ferrés (Olesa de Montserrat, 1977)

«S'acostava el 10è aniversari de la cobla i teníem el projecte de gravar un disc de sardanes dedicades a Olesa. L'Antoni Pons, president de l'ACF Olesa Sardanista, i en Gregori Campos, representant de la cobla, em van animar a escriure una sardana per incloure-la en el disc. El Sr. Miquel Guillamon em va mostrar algunes poesies que havia escrit recentment i jo em vaig decantar per una dedicada a la *Font d'en Roure*». D'aquesta manera Carles Ferrés, trompeta de la Cobla Vila d'Olesa des dels inicis de la formació, explica el motiu de la composició de la seva primera sardana. I afegeix: «*La Font d'en Roure* és un espai molt emblemàtic d'Olesa. Quan jo era petit, en moltes ocasions hi anava a jugar amb el meu germà. Era molt a prop de casa. L'any 1983, pocs dies abans d'iniciar la temporada de La

Passió, un incendi va destruir el Gran Teatre de La Passió i pocs dies després, es va fer una

representació extraordinària a La Font d'en Roure que es va retransmetre per Televisió Espanyola. L'any 2000, quan vàrem estrenar la sardana, *La Font d'en Roure* era un espai una mica desatès i caigut en l'oblit. La meva intenció era reivindicar-la». Carles Ferrés inicia els seus estudis de solfeig i piano clàssic amb Roser Cascante a l'edat de vuit anys. Cursa els estudis de cant coral amb Rosa Mª Ribera, harmonia amb Maria Egea, piano modern amb Ramon Escalé i Manel Ruiz i trompeta amb Jordi Cohí i Grau, Alfons Benavent i Néstor Munt. Com a instrumentista forma part de la Cobla Vila d'Olesa des de l'any 1992 i del grup First Take Blues Band des de l'any 2005, a més d'altres formacions. L'any 1998 participa en la recuperació de la música de La Passió d'Olesa de Montserrat del mestre Josep Mª Roma que va ser enregistrada per la Orquestra Simfònica del Vallès i el cor Madrigal i dirigida per Salvador Brotons. Ha escrit una altra sardana, *Aniversari d'or*, en motiu del 50è aniversari de l'ACF Olesa Sardanista.

***Baixant del castell* – Xavier Ventosa (Cardona, 1989)**

Recentment La Cobla Vila d'Olesa ha incorporat al seu repertori *Baixant del Castell*, una sardana de Xavi Ventosa, tible de la cobla des d'aquesta temporada. En Xavi explica el motiu de la seva composició: «Tot bé de la creació de la Cobla Cardona l'any 2009. En motiu de la primera ballada, Narcís Mellado va compondre *De Vilandeny al Carrer Major*, on assaja la Cobla Cardona i on es va fer la primera ballada. La següent actuació fou al castell de Cardona, i jo vaig escriure *Del Carrer Major al Castell*, la meva primera sardana. Després van venir un seguit d'actuacions a Cardona, i com que donava per fer moltes sardanes amb noms de la ciutat vaig decidir jugar amb els títols i anomenar la meva segona sardana *Baixant del Castell*, arribant a Cardona i donant per acabat el recorregut sardanístic». En Xavi Ventosa inicia els estudis musicals a l'Escola Municipal de Música Musicant de Cardona amb el violí i el clarinet. Als divuit anys finalitza els tres últims cursos de grau mitjà al Conservatori de Terrassa amb l'especialitat Clarinet, amb la professora Queralt Roca obtenint la Menció d'Honor, i el curs 2010-2011 comença el grau superior a l'Esmuc. S'inicia l'any 2008 en la interpretació del tible. Actualment és membre de la Banda de Cardona, de la Cobla Cardona i de la Vila d'Olesa. Pel què fa a la composició, destaca la música incidental escrita per a la recreació històrica «7 dies de setembre» que narra els fets de 1714 a Cardona i que es representa anualment.

***La teva llum!* - Esteve Molero (Vilafranca del Penedès, 1975)**

Esteve Molero va estrenar l'obra *Música per a un llibre de Guillem Viladot* a l'Auditori Enric Granados de Lleida el 26 de setembre de 2010. Escrita per a cobla d'onze instruments, percussió i veus búlgares, l'obra es va interpretar dins l'espectacle «Els sons ancestrals de la Mediterrània i el Mar Negre» organitzat per la cobla Jovenívola d'Agramunt i dirigit per Dolors Ricart. La sardana *La teva llum!* és el tercer moviment d'aquesta obra, que es completa amb dos moviments més, *Per què el silenci és blanc?* i *Les flors també bateguen*. Avui escoltarem la sardana *La teva llum!* en la versió per a cobla sola. Esteve Molero és llicenciat en Composició i Arranjaments de Jazz pel Conservatori de Rotterdam. És especialista en música moderna i rítmica, per la qual cosa la seva aportació al món de la cobla passa per projectes

innovadors com "Els ritmes d'anada i tornada" (Principal de Llobregat) i "La música de Nino Rota" (Marinada). A més, arranja habitualment per a grups de jazz, música llatina i audiovisuals.

Ha estat trompetista de les cobles i orquestres Galana, Coblà de Cambra de Catalunya, Caselles Sextet Folk, La principal del Metro i Ministrils de Vilanova. Per encàrrec del Memorial Joaquim Serra va escriure el 2008 *Echu mingua* per a percussionista llatí solista i coblà.

***Aromes* – Martí Fontclara (Castelló d'Empúries, 1987)**

«La sardana *Aromes* és un homenatge a les olors que emocionalment t'aporten quelcom positiu: ja sigui l'olor que fa el coixí quan la teva parella ja no hi és o l'olor que desprèn casa teva després de molts de dies no ser-hi, per exemple. Són olors que et produeixen benestar i t'aporten amor, pau i tranquil·litat». Martí Fontclara explica així el sentit del títol de la seva onzena sardana. «No és una sardana estrictament balladora; si més no, no la vaig escriure amb la voluntat de que ho fos. La vaig escriure amb la intensió de que fos una música descriptiva: que la gent tanqués els ulls, escollís una olor que li signifiqués alguna cosa

i que amb aquesta sardana com a banda sonora, l'ajudés a reconstruir part de la seva història». Martí Fontclara s'inicia al món de la música a l'Escola Municipal de música Antoni Agramont dels set anys fins als divuit. Hi estudia solfeig, violí amb Albert Teixidor, piano amb Pere Cortada i Marc Timon, i fiscorn amb Martí Genís. Ha rebut classes de fiscorn de Josep Riumalló i de Josep Moliner. Actualment cursa el 5è de Grau Professional de trombó amb Miquel Badia. S'inicia en el món de la coblà a Els Rossinyolets i l'Empordanesa de Castelló d'Empúries. Ha estat membre de la coblà Contemporània i actualment de la Marinada. A més a més, és Diplomata en Magisteri Musical per la Universitat Autònoma de Barcelona.

***Quan els ulls es tanquen* - Jordi Feliu (Calella, 1971)**

Jordi Feliu va escriure aquesta sardana l'any 2002 en homenatge al seu pare, Francesc Feliu i Quintana, traspasat aquell mateix any. El títol es correspon amb un vers d'un poema que el seu pare havia escrit. La sardana va ser estrenada per la Coblà-Orquestra Selvatana per les festes de Sant Martí del mateix any.

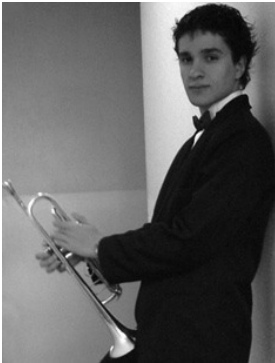
Jordi Feliu inicia els estudis de tible a l'escola de la Coblà Ciutat de Calella, amb els mestres Jordi Molina, Xavier Molina i Marcel Artiaga i, finalment, al Conservatori Superior de música del Liceu de Barcelona, sota la direcció del mestre Francesc Elies. Al mateix Conservatori estudia harmonia, contrapunt, i clarinet amb Rafael Grimal. Des de l'any 1999 forma part de la Coblà-Orquestra

Selvatana i també ha format part de grups de jazz, com La Pantera Rosa Jazz Band i el Jordi Feliu Quartet. Ha escrit una trentena de sardanes, destacant *L'avi Tià* (1998), *L'aplec de Sant Quirze* (2002) i *Ginjòlia* (2006). És col·laborador de l'entitat Foto-Film de Calella, i ha compost la sintonia de les edicions del concurs de fotografia i cinema Festimatge 2008 i 2009. És autor de la banda sonora del curtmetratge *L'Anna del far* i del musical *El conte de Nadal* de Charles Dickens amb lletra de Josep Torres.

***Per molts anys* – Carles Raya (Terrassa, 1986)**

Carles Raya descriu la sardana amb la qual va ser finalista del concurs que la Unió de Colles Sardanistes de Catalunya (UCS) va organitzar a propòsit del seu 50è aniversari el 2009: «Tot i

ser la major part d'aquesta en mode menor (per a molts un "mode trist", per a mi "melancòlic i enèrgic") vull transmetre, per mitjà de notes musicals, l'esforç que dia rere dia les Colles d'arreu de Catalunya fan per continuar la seva tasca (en temps de crisi és un fet que cal remarcar). És, potser, una de les sardanes que fins ara millor reflecteix l'estil musical que em

caracteritza i m'omple d'orgull que cobles d'arreu de Catalunya la puguin tocar».

Carles Raya inicia els estudis musicals amb Alexandre Baiget al Conservatori de Terrassa on finalitza el Grau Mitjà amb menció i premi d'honor a les especialitats de trompeta i música de cambra, respectivament. Finalitza els seus estudis musicals amb qualificació d'excel·lent a l'Escola Superior de Música de Catalunya amb Mireia Farrés (trompeta solista de l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya) i s'inicia en el món de la música antiga amb Serge Tizac (concertista de trompeta barroca). També a realitzat diversos cursos de perfeccionament musical amb grans solistes internacionals i pedagogs, com Maurice Andre, Bo Nilson, Spanish Brass Quintet, Douglas Prosser i Rodney Mark. Com a solista de

trompeta ha realitzat concerts amb l'orquestra del Sol (Sabadell), la Banda del Conservatori de Terrassa i amb l'organista Oriol Pujol a diverses esglésies d'arreu de Catalunya, i ha participat amb orquestres com l'OBC, Simfònica del Vallès, Jove Orquestra Nacional de Catalunya i Camerata Barroca. També ha enregistrat diversos CD's de música per a cobla, música simfònica i música antiga amb la Real Companyia Opera de Cambra (RCOC). Ha estat guardonat com a compositor i intèrpret en diverses ocasions, amb premis com el primer premi del Concurs de Joves Compositors de Blanes i el premi popular i 4rt premi del jurat al concurs Ceret-Banyoles (2009), entre els més recents.

Estany de travertins - **Pitu Chamorro (Blanes, 1978)**

La sardana *Estany de Travertins* va ser estrenada l'any 2007 per les festes de Sant Martí de Banyoles. Concretament va ser la sardana que La Cobla Sant Jordi Ciutat de Barcelona va interpretar en la ronda "d'estrenes" de la popular Competència de Cobles que se celebra cada any a la capital del Pla de l'Estany. El títol de la sardana fa referència als grans blocs de roca sedimentària calcària, anomenada travertí, sobre els quals reposa la ciutat de Banyoles i que conforma, també, el fons del seu estany. És la mateixa roca, per exemple, que els romans utilitzaren per construir la major part dels seus grans edificis, com el Colosseu o el Panteó, per citar els més coneguts.

Pitu Chamorro comença els estudis de solfeig i clarinet als sis anys a l'escola de música del Col·legi Santa Maria de Blanes i entra a formar part de la banda de música del col·legi. Als nou anys comença els estudis de tenora amb Xavi Molina i, més endavant saxòfon i improvisació amb Eladio Rinón al Taller de Músics de Barcelona. També estudia composició amb Lluís Vergés. Ha format part de les cobles La Bisbal Jove, l'Amoga i La Flama de Farners. Ha escrit diverses sardanes, entre elles *50 anys*, dedicada al seu pare, *17 de juliol*, dedicada al músic Jordi Solench en el dia del seu casament, o *El Palau de la Fosca*, Sardana de l'Any el 2009.

COBLA VILA D'OLESA

associació
foment musical sardanista

*passatge del progrés, 67, baixos
08640 olesa de montserrat*

tel: 937780272

***email: coblavilaolesa@latinmail.com
www: coblavilaolesa.tk***

Comunitat Minera Olesana, S.C.C.L.T.
Fundada L'any 1868